

מסורת הש"ס

(א) וְכִסֵּי בִינָה לְעַלְיוֹת;
(ב) כְּחוֹבוֹת מִדֶּם גִּיטִין יֵאָמְרוּ;
(ג) וְלִקְרָא יִי קִימָה (ד) בִּיקָה
קִמָּה; לִקְרָא עֲוֹן (ה) וְבִיקָה
קִמָּה; קִדּוּשׁ בֵּן (ו) וְלִעֲלֵי
תָּה (ז) יֵאָמְרוּ כִּסְלוֹת (ח) רִשְׁלֵי
(ט) מִיָּאָה מִדֶּם מִיָּאָה
(י) גִּבְרִי נְעוּמֵי הַשְׁמָחָה
דְּקָרִים (י) וְדָף מִדֶּם;
(כ) מִיָּאָה

תורה אור השלם

וְכִי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
עֲבָדִים עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
וַיִּקְרָא כֹה נָה

הגהות הב"ח

(א) נב' קיסא לגנאי
ארישא: (ב) שם דלא
ליתי לאנאי:

גליון הש"ס

גמ' בין הנפל גלי
דעתיה. פין נדרים ליד
פ"ב כרין ד"ה אחר רנא:

הגהות הגר"א

[א] תוש' ד"ה מ, ג"ל כו'.
נ"ב והגמ"ר אופר ביותר
משלש (ועמ"ש רבינו בח"מ
ס' שליג ס"ק י"ב):
[ב] שם ד"ה מעבירין.
אפי' מ', נ"ב ורש"י
קדושין (נ"ט א') חולק:

רבינו חננאל

מתי? דקתי, וזה
לעצמי המבטיח רבנו
אמר דאמר לי קנה מי
לישקתה לו אמר יתנה
לעני המצנח ראשון אל
אמרת מחלוקת מעשר
לעני אבל עני לעני
לכל וזה מה שיש להשקפה
לו מתינו וזה אמר רב
ולא ר' אליעזר, וספק
דאמר חתולה פי קודם
שיבטיח אסר לעצמי אני
מבטיח פי שאזנה בה
אני יסדקתי קודם שיבטיח
אני משתנה לו אמר אני
וכיניו לה חתולה לא אסר
כלום, פי וריש וסיפא
אמר חתולה מתי ריש
פירש קודם שיבטיח
אסר מי לעצמי אני
מבטיח פי שאזנה בה
אני יסדקתי הגביס חת
נתנה לו וטוען עכשיו כי
אני אסרתי מחלוקת
לעצמי אני מבטיח לא
אסר כלום, ואידך חת
סיפא חתולה ללנו ריש
נדלא אסר חתולה רב
נחמן רב חסדא דאמרי
תריהו המבטיח דאמר
לכחיו לא עשה כחיומי
מעתה חת הוה טעם
חוב במקום שחב לאחרים
אמר חת קנה, ומסכת רב
לרב נחמן מצאתי פועל
לעצמו בדין כשם אסר
אמר לו שם חת היום, אמר
אמר לו עשה עמי מלאכה
אמר מצאנו חת חבית.
ורפין רב נחמן אמר
פועל בדין נמי אמר ר' הו
פועל בדין כשם חת חבית
והרב היה רב נחמן דגורסי
בסוף סעי' יורט איתמר
חבית מים חת חביתו
רבנן ר' נחמן [אמר]
גרגלי מי נתחמלו לו

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

•

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

והחורסם לבעל חוב.
עלה היספם מעטלען של
זיה לנורד נעל חוב.
במקום שחב לאחרים.
שמפסד בעלי חובין לאחרים
נפסיתמם, לא קבד, דללו
כל בענייני לחוב וז מדי
לסות כל ז' (במחזות חוב) וקטן
אבל אמר לו עשה עמי
מלאכה היום. שלא פסד
ל' לחוב מלאכה שר' וקטן
יבד. דידו כרז בעל הבית
הוא. וקטיה בעל הבית
הנבנהה דמעול (דקטן)
ס'.

עו חננאל (דפד)

[illegible]

א) דברי רבינו ז"ל אלט הובא
שם בש"מ סאן בשם הרמב"ן
ז"ל שכתב דרבינו כתב דהדר
כיה ר"ג פ"ט וע"י בחוס' סאן
ד"ה ר"ג

ר' נחמן ורב חסדא ב'. תימה דכשלי משלין (ויאל דף ט. וט. ד"ה הכל) אמר מילא מיס ונתן לחבירו רב ששת אמר כרגלי הממלא ור"ג אמר כרגלי מי שנתמלאו לו ומסין דבמגביה מליאה לחבירו פליגי דמר סבר קנה ומר סבר לא קנה ומשמע דלרב נתמן קנה חבירו ולכך היו כרגלי מי שנתמלאו לו ורש"י גרס הסם מ"ס קני ומר סבר לא קני ול"ג חבירו וכולו סברי דלא קנה חבירו אלא רב נתמן סבר דמגביה נמי לא קנה ולכן שפלקם חבירו ממנו קנאו (למן) ההפקר שמתכוין לקנות אבל המגביה לא הגביה לקנות] ורב ששת סבר דקנה הממלא דכיון דלא קנה חבירו הוא קנה וכן היו כרגלי ור"ם פ"ק דהא דרב נתמן מודה דקנה חבירו דליתו חז ללחצים ש"ס הרבה מיס צבור ועוד אומר ר"ם דשפיר גרסינן חבירו וסבר ר"ג לא קנה חבירו כי הלא וגם הממלא לא קנה חבירו כשנתנם לו קנאו והיו כרגלי ורב ששת סבר קני חבירו מטעם מגו דז"י לנפשיה וכיון דלא קנה חבירו אלא מטעם דז"י לנפשיה ואי היה זכ"י לנפשיה היו כרגלי השתא נמי דז"י לנפשיה היו כרגלי ורב עדיף מיהי לענין תחומין והיו כחלו זכ"י לנפשיה: **תוֹפֵס** אָבֵעִ"ה במקום שחב לאחריים א"א קני. מה שפירש"י משום דלא עשו שליח מ"ה נראה דכפ' הכוזב (במנחות דף עד: ושם ד"ה אה) משמע גבי עובדא דיימר בר חשו דתופס לנע"ה במקום שחב לאחריים לא קני אפילו עשו שליח: **אִתִּיבִיהָ** רבי אב"ר נחמן. א"ע"ה דלעיל (ד. ת. ד) דמי רבא דיוקיה דרמי בר חמא משמע דסבר לא קנה חבירו שמה קבלה הכל מר"י: **יָבֹול** לחזור בו אפ"י בחצי היום. ווא"ט ומאי קמ"ל והלא צברק האומנין (לקמן דף עו.) לא פליגי רב דוסא ורבנן אלא דר' דוסא סבר דיד פועל על המחזיקה ורבנן סברי דידו פועל על העלויה אבל לכולהו יכול לחזור בו ור"ל דקמ"ל דיכול לחזור בו וידו על העלויה כרבנן אפילו אם תחזיקו פועלים בחצי היום לאחר שחזר לא יסחמו לו חמצי שכר ולכן מימי מילתיה דרב דכיון דידו על העלויה א"כ אין ידו כיד הית וכן מוכיח צפקי האומנין (סע) דקובר כרבנן בשכיר יום ולא בקבלנות: **בִּי** ב' בני ישראל עבדים. [א] י"ל דמ"ה עובר דמס להשכיר עמ"ה דדוקא עד עבר שאלו יכול לחזור בו ואינו יולא חודס שאלו אלא ששטר

מַסְתִּיפִין רַבָּנָן **סִיּא**. וְאֶשְׁמוּעִינָן רִישָׁא דְּהִיכָּה דְּחִיב זָכִי כִּיָּה אִיּוֹה אֶמְרִינָן
מִגּוּ וּקִיפָא אֶשְׁמוּעִינָן דְּהִיכָּה לֵאלֹא זָכִי כִּיָּה אִיּוֹה מִגּוּ דְּלִי צִנִּי זָכִי
לָא אֶמְרִינָן: **סָא**, מַתְנִי דִּהֲכָה מִנִּי: **דְּאֶמְרַת סָפִילָא**. הֵיאֵל אִנִּי זָכִימִי
כִּיָּה דְקָאֶמְרַת תַּחֲלִילָא קָאֶמְרִי לִי מַתְּחִילָא הַגְּבַהֲמִיָּה לְגִזְרִי וְלֹא
לְרַבָּן וְלַעֲוֹלָה הַמְּגַבִּיָּה מִזִּיאָה
לְחִבְרִי קֹנֵה חֲבִירוֹ דּוּמִיא דְּמַעְנֵי לַעֲנִי:
סָבִי נָמִי מַסְפִּכְרָא. דְּחִיבִי תַחֲלִילָא
מַשְׁתַּת הַגְּבַהֲמִיָּה קָאֶמְרַת מַתְנִי: **מִדְּקִיפָא**
סִיפָא כִּיָּה. וְזִי תַחֲלִילָא דְּקִיפָא לֵאלֹא
לַשְׁעִתָּה הַגְּבַהֲמִיָּה קָאֶמְרַת אֵלֹא אִנִּי זָכִימִי
תַחֲלִילָא קֹדֶם שְׁנַתְּחִילָא לֵךְ נַחְוּוּמִי
לְיוֹת כִּיָּה: **לֶמַּס לִי**. לְמַתְּחִילָא כִּיָּה
תַחֲלִילָא פְּסִיחָא דְּלִפְנֵי לָא אֶמְרַת תַחֲלִילָא
צְפִירֻס מַתְּמַחָא תַחֲלִילָא קָאֶמְרַת דְּמִי
מִנִּי לְמִימַר אִנִּי זָכִי כִּיָּה עֲבָשִׁי הֵלֵאל
אִינֵה יִכְדּוּ: **אֵלֹא לֵאלֹא סָא קִמְלָא**.
דְּרִישָׁא דְּמַתְנִי קִדְמִי זָכִי כִּיָּה דְּאֶמְרַת
תַחֲלִילָא וְאֶשְׁמוּעִינָן סִיפָא דִּלָּם מַשְׁתַּתָּה
לִי טַעַן לִי אִתְּחִילָא טַעֲנִי וְאֶמְרַת אִנִּי
הַגְּבַהֲמִיָּה מַתְּחִילָא לְגִזְרִי לָא אֶמְרַת
כְּלוּם דְּגַלִּי דַּעְתִּיָּה כְּשַׁתְּחִילָא לִי
לְדַעְתִּיָּה דִּהֵיאִל אֲבַהֲבָה: **וְאִידֵךְ**.
רַב נַחְמָן אֶמְרַת לִי דְּתַנָּה סִיפָא
תַחֲלִילָא: **לְגִלּוּי רִישָׁא**. לְמִימַר דּוּקָא
קִמְנִי מִגְּדִישָׁא תַחֲלִילָא קִמְנִי וְרִישָׁא
לָא תַנָּה דּוּקָא הוּא: **סִיפָא**. דִּלָּא
אֶפְשָׁר בְּלֹא תַחֲלִילָא אֶמְרַת אִנִּי זָכִימִי
תַחֲלִילָא קֹדֶם שְׁנַתְּחִילָא לֵךְ לָא אֶמְרַת
כְּלוּם דְּגַלִּי דַּעְתִּיָּה כְּשַׁתְּחִילָא לִי
לְדַעְתִּיָּה דִּהֵיאִל אֲבַהֲבָה וְרִישָׁא דִּלָּא
אֶמְרַת תַחֲלִילָא וְאֶפְסָה זָכִי כִּיָּה: הוּי
תּוֹפֶס לְכַעַל חוֹב בְּמִקּוֹם שֹׁכֵן
לְאֶתְרִיס. כֹּלֵם הֵנָּה מֵאִלּוּי תּוֹפֶס
מִמֶּנּוּ חֲבִירוֹ נִשְׁכֵּיט חוֹב שֵׁיט לְאֶחָר
וְזִיכָא לְקַדֵּם עַד שֶׁלֹּא יִתְפַּסֵּן
כַּעַל חוֹב אֶחָר וּנְמַלֵּחַ תּוֹפֶס זֶה חֵב
כִּתְּפִיסָתוֹ וְזֹאת אֵת הַטֹּעֵם הָאֲחֵרִים:
כֹּחַ לְאֶתְרִיס. מַפְסִיד ר' הֵאֲחֵרִים
חֵב אִין חֲכִין לֵאלֶם (בְּמִטּוֹת דף ע"ב.)
לֹא קִיפָא. דְּאֶמְרַת כְּבִמְנוּתִים לֵאלֹא לִי
כְּמִינִיָּה לְהִיּוֹת קוֹפֶשׁ מֵאִלּוּי וְחֵב לֵאלֹא
מֵאֲחָר שֶׁלֹּא עֲשָׂא אִיּוֹה הַטֹּעֵם שֵׁיט
לְתַפּוֹס: **נִשְׁכַּ עֲמִי הַיּוֹם**. דִּלָּא נִשְׁכַּר
עֲמִי אֵלֹא לְיוֹסֵף וְעִידּוֹר וְכִשְׁגִּיבִי
הַמִּזְבִּיָּח אִין לִי מִמְּלַתָּה כַּעַל הַבֵּית
וְקִנְיָה פּוֹעַל וְהוּא יִנְכֵה לִי מִשְׁכְּרוֹ
שֹׁכֵר פְּעוּלָה יִכּוֹשׁ וְעִידּוֹר כֹּל שַׁת
הַגְּבַהֲמִיָּה: **אֶמְרַת לִי עֲשֵׂה עֲמִי מִלֵּאכָה**
הַיּוֹם. כִּי מִלֵּאכָה שֶׁהוּא עֲשֵׂה מִלֵּאכָה
כַּעַל הַבֵּית הִיא וְקִנְיָה כַּעַל הַבֵּית.
אֵלֹמָה הַמְּגַבִּיָּה מִזִּיאָה לְחִבְרִי קֹנֵה
חֲבִירוֹ: **כִּי הִדֵּר כִּיָּה טַעֲמָא אֲחֵרִינָא**
הוּא. הֵאֵל דְּאֶמְרַת דְּכִי הִדֵּר כִּיָּה הִישָׁוּת
יִכְדּוּ לֵאלֹא מָשׁוּם דִּלָּא שֶׁהָאֵל לֹא יִכְדּוּ
כַּעַל הַבֵּית הוּא עֲשֵׂה טַעֲמָא אֲחֵרִינָא

כני

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones